

Sygn. akt.III.R.C.96/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Kępnie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w osobie Sędziego Sądu Rejonowego Anny Sobolewskiej-Talaga

w obecności protokolanta – Kamili Wąsik

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. w Kępnie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa małoletnich M. D. i S. D. działających przez matkę K. D.

przeciwko D. D. (1)

o podwyższenie alimentów

1. podwyższa alimenty ustalone Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 21 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt I C. 1739/11 na rzecz małoletnich S. i M. rodzeństwa D. z kwot po 250 złotych miesięcznie do kwot po 500 (pięćset) złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich, łącznie kwotę 1.000,00 złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca, do rąk matki małoletnich powodów K. D. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;
2. zasądza od pozwanego D. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kępnie kwotę 306,00 (trzysta sześć) złotych tytułem kosztów sądowych;
3. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Anna Sobolewska-Talaga

Sygn. akt III RC 96/16

UZASADNIENIE

Matka małoletnich powodów S. i M. D. – K. D. wniosła pozew przeciwko D. D. (1) o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 21 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt I. C. 1739/11 z kwot po 250 złotych do kwot po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdego z nich.

W uzasadnieniu żądania twierdziła, że zasądzona kwota nie wystarcza na pokrycie potrzeb małoletnich. Wskazała, że jej sytuacja materialna i osobista pogorszyła się, przebywa na zwolnieniu lekarskim, co wiąże się z mniejszym wynagrodzeniem. Pozwany natomiast jest zdrowym, wypoczętym człowiekiem, osiąga duże dochody z pracy jako kierowca, jest to około 3500 złotych, a nie jak wykazuje – najniższą krajową. Ponadto ustał obowiązek alimentacyjny na dwoje starszych dzieci.

Pozwany D. D. (1) (wcześniej W. D.) wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, że żona ma duże dochody, natomiast on żyje w ubóstwie i ma długi co jest zasługą jego byłej żony. Podnosił, że za mało zarabia, aby pomóc dzieciom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 21 grudnia 2012 roku w sprawie o sygn. akt I C 1739/11 rozwiązano małżeństwo K. D. i W. D. przez rozwód z winy pozwanego W. D..

W wyroku tym wykonywanie władzy rodzicielskiej nad wspólnymi dziećmi w/W: P. D. ur. (...), D. D. (3) ur. (...), S. D. ur. (...) i M. D. ur. (...) powierzono matce, zachowując dla pozwanego W. D. prawo współdecydowania w istotnych sprawach dotyczących wychowania i wykształcenia dzieci oraz orzeczono o prawie do kontaktów z dziećmi w każdy piątek w godzinach od 16.00 do 19.00 w miejscu zamieszkania dzieci. Jednocześnie orzeczono o alimentach zasądzając od W. D. na rzecz byłej żony i dzieci alimenty, łącznie kwotę 1200 złotych miesięcznie na rzecz małoletnich i 200 złotych miesięcznie na rzecz K. D..

Na rzecz małoletnich S. i M. D. alimenty zostały zasądzone w kwotach po 250 złotych na rzecz każdego z nich.

/dowód: kopia wyroku rozwodowego stron w aktach sprawy k. 8, wyrok w aktach S.O. w Kaliszu o sygn. akt I C 1739/11 wraz z pisemnym uzasadnieniem k. 205 i k. 209-2013/

Małoletni S. D. ma 12 lat, chodzi do V klasy Szkoły Podstawowej w S.. Jest dzieckiem zdrowym. S. Gran na trąbce. Miesięczny koszt zajęć z nauki gry na tym instrumencie wynosi 120 złotych. Małoletni jest także członkiem drużyny dziecięcej w S., co wiąże się z kosztami wyjazdów, zakupu sportowej odzieży etc. Miesięczne koszty utrzymania syna K. określiła na kwotę 800 złotych.

Małoletnia M. D. ma 6 lat. Nie choruje. Uczęszcza do zerówki w S.. Małoletnia bardzo lubi tańczyć, w związku z tym matka wozi ją na dodatkowe zajęcia taneczne. Koszt tych zajęć to 40 złotych miesięcznie plus koszty dojazdu.

Matka małoletnich K. D. ma 41 lat. Z zawodu jest pomocnikiem tapicera, kontynuuje studia wyższe zaoczne na kierunku rachunkowość i finanse przedsiębiorstw. Jest zatrudniona w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. na stanowisku pomocnika tapicera z wynagrodzeniem miesięcznym 1215,26 złotych netto. Jest po operacji. Od 9 stycznia 2017 roku przebywa na zwolnieniu lekarskim.

Mieszka wspólnie z dziećmi: P., D. oraz małoletnimi S. i M. D. w mieszkaniu w bloku przy ul. (...) w S..

Utrzymuje siebie i dzieci obecnie z zasiłku chorobowego w wysokości ok. 1200 złotych miesięcznie, 248 złotych zasiłku rodzinnego, 500 złotych alimentów oraz świadczeń rodzinnych na dzieci (500+). Poza mieszkaniem stanowiącym współwłasność stron nie posiada majątku większej wartości.

Małoletni S. i M. nie posiadają majątku.

/dowody: odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich M. i S. D. k. 3-4 akt, przesłuchanie K. D. k. 26 -27, nagranie przesłuchania czas 00:13:30 – 00:26:39, zwolnienie lekarskie K. D. k. 5 (kopia), zaświadczenia o dochodach K. D. k. 6 i k.21 akt, rachunek za zajęcia muzyczne k. 7, dokumenty w aktach spraw prowadzonych w Sądzie Rejonowym w Kępnie o sygn. III R.C. 53/16, III R.C. 54/16 i III R.C. 55/16/

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 24 sierpnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt III R.Ns. 27/11 W. D. został zobowiązany do poddania się leczeniu odwykowemu w niestacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego.

Na czas trwania leczenia W. D. ustanowiono nadzór kuratora.

Postanowieniem z dnia 13 marca 2012 roku w sprawie o sygn. akt III R.Ns. 4/12 z uwagi na uchylanie się uczestnika od podjęcia terapii i nadużywanie alkoholu -zmieniono postanowienie z 24 sierpnia 2011 roku i zobowiązano W. D. do poddania się leczeniu w stacjonarnym zakładzie leczenia odwykowego.

Wyrokiem karnym Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 26 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt II K 537/12 W. D. został skazany za przestępstwo psychicznego i fizycznego znęcania nad żoną K. D. i dziećmi: P., D., S. i M. rodzeństwem D. przez to, że zakłócał im spoczynek nocny, groził pozbawieniem życia przy użyciu siekiery, podpaleniem mieszkania,

zmuszał ich do opuszczenia mieszkania i niszczył sprzęt domowy, używał pod adresem żony i dzieci słów uznanych powszechnie za obelżywe, nadto dwukrotnie pobił K. D.: w dniach 16 kwietnia 2012 roku i 23 sierpnia 2012 roku powodując u niej obrażenia ciała. Za w/w przestępstwa wymierzono mu karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, nadto zobowiązano W. D. do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu i oddano go pod dozór kuratora sądowego. Jednocześnie też na podstawie art. 72 § 1 pkt 7 a kodeksu karnego zobowiązano W. D. do powstrzymywania się od kontaktowania osobistego z pokrzywdzoną K. D..

W. D. pomimo zobowiązania do podjęcia leczenia odwykowego, wyroku skazującego za przestępstwo znęcania nad najbliższymi: żoną i małoletnimi dziećmi, a także orzeczenia rozwodu nie zmienił swojej postawy i nadal nadużywał alkoholu.

W związku z powyższym zarządzone zostało wobec W. D. wykonanie kary pozbawienia wolności.

/dowód: kopia wyroku Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 26 listopada 2012 roku w sprawie o sygn. akt I C 1739/11 k. 196-197, dowód: protokół rozprawy i postanowienie w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Kępnie o sygn. III R.Ns. 27/11 k. 34-35, postanowienie k. 57, karty czynności nadzoru kuratora w aktach sprawy Alk 23/11, okoliczności niesporne/

D. D. (1) po opuszczeniu zakładu karnego w grudniu 2015 roku zamieszkał u siostry w miejscowości T.. Jest zatrudniony obecnie w pełnym wymiarze czasu pracy w Fabryce (...) z siedzibą w Ł. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego.

Z zaświadczenia o dochodach przedłożonego przez pozwanego na potrzeby sprawy wynika, że za okres od października 2016 roku do grudnia 2016 roku uzyskał w tym zakładzie pracy wynagrodzenie brutto w wysokości od 2802,77 złotych do 3.039,49 złotych brutto. Z wynagrodzenia pozwanego są dokonywane potrącenia przez Komornika Sądowego z tytułu zadłużeń alimentacyjnych pozwanego.

Na dzień 24 stycznia 2017 roku pozwany zalega z płatnością alimentów na kwotę 66.157,20 złotych.

Poza małoletnimi S. i M. D., a także obowiązkiemłożenia alimentów na rzecz byłej żony K. D. w kwocie po 200 złotych miesięcznie – nie ma nikogo na utrzymaniu. Alimenty ustalone wyrokiem Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 21 grudnia 2012 w sprawie o sygn. I C 1739/11 na rzecz starszych dzieci pozwanego -pełnoletnich obecnie D. D. (3) i P. D. zostały uchylone. Wyrokiem Sądu Rejonowo w Kępnie w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III RC 53/16 uchylono obowiązek alimentacyjny D. D. (1) wobec pozwanego P. D. w kwocie po 350 złotych miesięcznie. Wyrokiem Sądu Rejonowo w Kępnie w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III RC 54/16 uchylono obowiązek alimentacyjny D. D. (1) wobec pozwanej D. D. (3) w kwocie po 350 złotych miesięcznie.

Pozwany D. D. (1) ma 47 lat, na nic poważnego nie choruje. Podał, że przekazuje siostrze na utrzymanie kwotę 400 -500 złotych miesięcznie. Użytkuje samochód osobowy zakupiony przez jego chrześnicę.

Poza alimentami spłacanymi do komornika nie pomaga K. D. w utrzymaniu i wychowaniu dzieci.

/dowód: przesłuchanie K. D. k. 26 -27, nagranie przesłuchania czas 00:13:30 – 00:26:39, przesłuchanie D. D. (1) k. 27 – 28, nagranie przesłuchania czas 00:29:57 – 00:42:27, zaświadczenie o dochodach D. D. (1) k. 18 akt, zaświadczenia komornika o prowadzonej egzekucji i wysokości zadłużenia k. 19-20 akt/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o nie budzące wątpliwości dokumenty, akta toczących się spraw z udziałem stron oraz zeznania K. D. i .

D. D. (1).

Strony nie zgłosiły innych wniosków dowodowych.

Sąd zważył, co następuje:

Jak wynika z treści art. 133 § 1 k.r.o. rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zakres tego obowiązku wyznacza z jednej strony poziom usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś majątkowe i zarobkowe możliwości zobowiązanego do alimentacji, przy czym wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 1 i 2 k.r.o.)

W myśl art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zwiększenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Zwrócić w tym miejscu należy także uwagę na fakt, że zgodnie z treścią znowelizowanego przepisu art. 135 § 3 k.r.o. świadczenia z pomocy społecznej lub funduszu alimentacyjnego ... podlegające zwrotowi przez zobowiązanego do alimentacji oraz świadczenia dla rodziny zastępczej nie wpływają na zakres obowiązku alimentacyjnego.

W niniejszej sprawie, co wynika z ustalonego wyżej stanu faktycznego, brak jest podstaw do stwierdzenia, że sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego D. D. (1) uległy pogorszeniu. Wskazać trzeba, że wraz z wiekiem wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich S. i M. D.. Obowiązek alimentacyjny pozwanego względem małoletnich ustalony został ponad pięć lat temu.

Sąd nie uznał za wiarygodne twierdzeń pozwanego, że jego sytuacja materialna nie pozwala mu na płacenie alimentów w zwiększonej wysokości.

Pozwany D. D. (1) na nic poważnego nie choruje, ma dobry zawód. Pracuje jako kierowca samochodu ciężarowego, a powszechnie wiadomo, że kierowcy samochodów ciężarowych są obecnie poszukiwanymi i dobrze opłacanymi pracownikami, szczególnie w transporcie międzynarodowym. Pozwany przyznał w toku toczących się z jego udziałem postępowań w ostatnim okresie czasu, że posiada doświadczenie w pracy jako kierowca na trasach międzynarodowych. Zwrócić też trzeba uwagę na fakt, że pozwany nie ma obecnie nikogo na utrzymaniu poza małoletnimi powodami i obowiązkiem łóżenia stosunkowo niedużej kwoty alimentów na rzecz byłej żony (200 złotych). Zobowiązanie alimentacyjne na rzecz pełnoletnich dzieci stron P. i D. D. (3) zostało bowiem uchylone.

Obowiązkiem pozwanego jest troska o wychowanie i utrzymanie jego syna i córki. To że pozwany popadł wcześniej w alkoholizm i swoim rażąco nagannym zachowaniem wobec członków rodziny doprowadził do sytuacji, że odbywał karę pozbawienia wolności nie może skutkować tym, że dzieci (...)będą pozbawieni lub znacznie ograniczeni w zakresie niezbędnych, należnych im środków utrzymania.

Pozwany ma możliwości zarobkowe, przy dołożeniu należytej staranności przez D. D. (1) może on uzyskiwać wysokie wynagrodzenie, tym bardziej, że pozwany ma do spłacenia znaczne zobowiązania.

Matka małoletnich powodów K. D. w ostatnim okresie czasu przeszła poważną operację, przebywa na zwolnieniu lekarskim. Uzyskuje zasiłek chorobowy. D. D. (1) pomimo tej sytuacji nie pomaga matce swoich dzieci w ich utrzymaniu i nie uczestniczy w wychowaniu małoletnich powodów i w zasadzie nie interesuje się ich potrzebami. Trudno nie zauważyć, że pozwany D. D. (1) nie przyjmuje do wiadomości, że to on swoim wcześniejszym rażąco nagannym zachowaniem doprowadził do rozpadu rodziny, a także do sytuacji, że odbywał karę pozbawienia wolności. Pozwany przerzuca odpowiedzialność za taki stan rzeczy na byłą żonę...

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia Sąd podwyższył alimenty na rzecz małoletnich S. i M. D. z kwot po 250 złotych miesięcznie do kwot po 500 złotych miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich zgodnie z żądaniem pozwu (pkt 1 wyroku).

W oparciu o przepisy art. 98 kodeksu postępowania cywilnego i art. 13 pkt 1 w związku z art. 96 pkt 1 ppkt 2 z dnia 28 lipca 2005 roku i art. 113 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2016 r., poz. 623) zasądzono od pozwanego D. D. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kępnie 306 złotych nie uiszczonych kosztów sądowych. Kwota ta została obliczona w następujący sposób: wartość przedmiotu sporu 500 złotych x 12 miesięcy X 5 % = 300 złotych. Do tej kwoty doliczono opłatę za klauzule wykonalności w kwocie 6 złotych. (pkt 2 wyroku).

Zasądzonym alimentom na rzecz małoletnich powodów Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Anna Sobolewska-Talaga